

BENZINES ΒΟΛΟΥ 1936 Ν. Α. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(1880-1967) ΝΙΚΟΛΑΣ Α. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ζωγράφος του ταρσανά

Ο συγγραφέας, πλοίαρχος **Ε.Ν. κ. Αναστάσιος Ι. Τζαμτζής** για τον ηαϊκό ζωγράφο **Νικόλα Α. Χριστόπουλο**, «έναν αληθινό εραστή των караβιών»

Θα πρέπει να ήταν αρχές της δεκαετίας του 1960 όταν πρωτάκουσα για κάποιον караβομαραγκό με το όνομα Νικόλας Χριστόπουλος, πως ήταν λαϊκός ζωγράφος, ζούσε και δούλευε σ' έναν ταρσανά στα Πευκάκια του Βόλου και ζωγράφιζε σκαριά από τα παλιά πλεούμενα. Συμπέρανα τότε πως

με το να είναι караβομαραγκός ο ίδιος, θα ζωγράφιζε σωστά τα караβια του. Λέω δε σωστά, γιατί οι δόκιμοι ζωγράφοι που είχαν ασχοληθεί ή ασχολούνται με το θέμα, πολύ λίγη προσοχή συνήθως έδιναν και δίνουν στις λεπτομέρειες τόσο της μορφής του σκάφους όσο και της ιστιοφορίας κυρίως, για να μην αναφερθούμε στις ονομασίες και τους χαρακτηρισμούς των

διαφόρων τύπων πλοίων όπου μπορεί να συναντήσει κανένας απεικονίσεις караβιών του ίδιου τύπου με διαφορετικά ονόματα, από τόπο σε τόπο ή από εποχή σε εποχή, με αποτέλεσμα να επικρατεί κυριολεκτικά κυκεώνας ορολογίας στον τομέα αυτόν.

Είχα τότε ασχοληθεί, ερασιτεχνικά βέβαια, με την εξέλιξη της μορφής και τους τύπους των ιστιοφόρων, καθώς την εποχή εκείνη, αρχές της δεκαετίας του '60, μηχανοκίνηση είχε πια κυριαρχήσει στα ιστιοφόρα αλλά και στα πιο μικρά ακόμη σκάφη, με αποτέλεσμα αυτά να έχουν σχεδόν εξαφανιστεί από τις θάλασσες, ε-

νώ συγχρόνως τα παραδοσιακά καρνάγια σιγά-σιγά έφθιναν. Η σχετική βιβλιογραφία ήταν τρομερά ισχνή, όσο δε για την εικονογραφία, επικρατούσε τέτοια σύγχυση που κυριολεκτικά δεν εύρισκες άκρη, καθώς κάθε ζωγράφος παρουσίαζε τα έργα του, ιστιοφόρα και κωπήλατα συνήθως, όπως νόμιζε πως ήταν ή όπως τον βόλευε καλύτερα η αισθητική του πίνακά του. Ελληνικά εξειδικευμένα συγγράμματα σχετικά με το αντικείμενο αυτό ελάχιστα υπήρχαν, ό,τι δε είχε γραφεί ήταν από ξένους, που ευκαιριακά μόνον τους απασχολούσαν τα ξύλινα σκάφη της ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου.

Έτσι αποφάσισα να πάω να ιδώ το ζωγράφο και να γνωρίσω τη δουλειά του, μήπως και μπορέσω να βρω περισσότερες πληροφορίες από εκείνες που είχα ως τότε συλλέξει, και μάλιστα από κάποιον που γνώριζε το αντικείμενο από πρώτο χέρι. Ήξερα άλλωστε πως είναι ευνόητη η προσήλωση του λαϊκού ζωγράφου στην αυθεντικότητα ▶

Ο τoρπιλισμός της «Ελλης» στην Τήνο (35 x 25 εκ., x.x.)

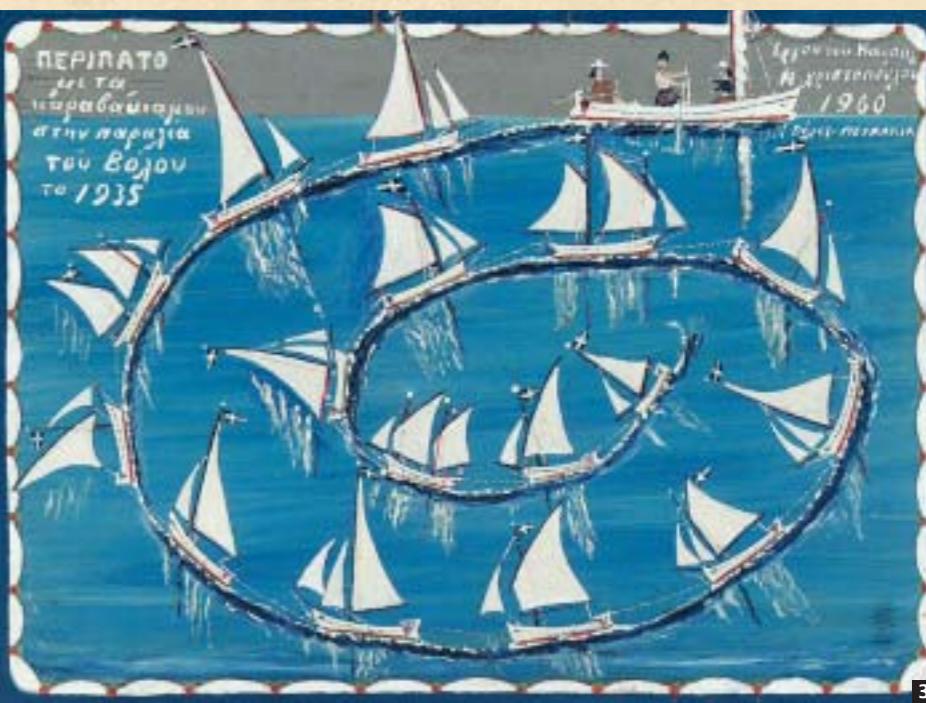
Ο Χριστόπουλος στα έργα του χρησιμοποίησε κοινά ελαιοχρώματα του εμπορίου, ενώ ήταν λίγες οι φορές που τα ανακάτεψε ώστε να δημιουργήσει νέες ή ενδιαμέσες αποχρώσεις. Οι πίνακές του ήταν συνήθως μικρών διαστάσεων, ζωγραφισμένοι οι περισσότεροι σε χοντρό χαρτόνι και περιγράφονται πάντα από μια λεπτή ταινία μπλε χρώματος. Για την επιλογή των θεμάτων του, ο μεγάλος λαογράφος του Βόλου Κίτσος Μακρής σημείωσε χαρακτηριστικά: «Έχει χαρακτηριστεί ως ζωγράφος του ταρσανά και όχι της θάλασσας, και αυτό όχι επειδή είναι παλιός ναυπηγός αλλά γιατί κύριο και μοναδικό του θέμα είναι το πλοίο»

ΛΑΜΠΕΣ ΔΕΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΜΟΥΡΑΓΙΟ. γαϊιά τέχνη. Ν. Α. χριστοπούλου. πινάκια, Βόλου. 1880 - 1962

2

3

1. Λάμπες δεμένες στο μουράγιο (40 x 10 εκ., 1962) 2. Γιοτ Αμερικάνικο (24 x 16 εκ., x.x.). 3. Περιπάτο με τα караβία μου στην παραλία του Βόλου (35 x 26 εκ., 1960)